

Sv. Alberta draudzes ziņas

2011. gada Gavēnis *Nr. 39

Dārgie brāļi un māsas Kristū!

Ir iesācies Lielā Gavēņa laika posms, kuru pāvests Benedikts XVI ir saistījis ar mūsu Kristības Sakramenta pieņemšanu un tā izdzīvošanu no jauna šajā laikā. Pāvests savu vēstījumu 2011.gada Lielajam Gavēnim ievada ar vārdiem: „*Ar Kristu esat apbedīti Kristībā, ar viņu esat arī augšāmcelti*” (sal. Kol 2, 12).

Ko nozīmē piedzīvot Gavēņa laika dotās žēlastības? To atklāj pāvesta Benedikts XVI rakstītie vārdi:

„Caur Kristības Sakramentu iegremdējoties Kristus nāves un augšāmcelšanās noslēpumā, mēs tiekam mudināti katru dienu atbrīvot savu sirdi no materiālo lietu smaguma, no egoistiskas saiknes ar „pasauli”, kas mūs padara nabagākus un liedz mums būt atvērtiem un pieejamiem Dievam un tuvākajam. Kristū Dievs sevi ir atklājis kā mīlestību (sal. *1 Jņ* 4, 7-10). Kristus Krusts, „Krusta vārds” atklāj Dieva pestījošo spēku (sal. *1 Kor* 1, 18), kas tiek dāvāts, lai pieceltu cilvēku un nestu tam pestīšanu: mīlestību tās radikālākajā veidā...” Tā raksta Pāvests, un arī mēs esam aicināti šajā gavēnī atsācīties no egoisma un lepnības, lai iemācītos pieņemt Dieva dotās dāvanas un žēlastības Jēzū Kristū! Esam aicināti gavēt nevis ar skumjām un mums pašiem nesaprotamu pašmērdēšanos, bet ar augstsirdīgu atsacīšanos no tā, kas mums var traucēt ticēt Dievam, mīlēt Viņu un izlīgt ar tuvāko (izklaides, komforts, vizuāli efekti un virtuālā pasaule). Šajā laikā Pāvests mūs arī aicina uz gatavību ziedot dažādiem labdarības mēr-

ķiem un žēlsirdības darbiem, protams, ne tikai no tā, kas mums palicis pāri no maltītes vai izklaidēm, bet gan brīvprātīgi un augstsirdīgi -

no savas sirds un materiālo lietu krātaves!

*Labu gavēņa laiku novēlot,
prāvests t. Krišjānis Dambergs OFMCap*

LIECĪBAS PAR ĢIMENES DZIEDINĀŠANAS DIEVKALPOJUMU

Šā gada 21.janvārī sv. Alberta baznīcā notika ģimenes dziedināšanas Sv. Mise, kuras laikā lūdzos gan par sevi, gan par saviem vecākiem, gan par dēlu, kurš dzīvo jau 3 gadus ci-villaulībā, viņiem ir meitiņa, bet viņi nekādi nevar saņemties, lai salaulātos. Mani vecāki ir luterāņi un uz baznīcu iet ļoti reti, lai neteiktu, ka neiet gandrīz nemaz. Īpaši man sāp par manu mammu, jo pirms diviem gadiem viņai bija veiksmīga krūts audzēja operācija, viņa bieži izjūt dziļu vientulību un ilgojas pēc Dieva, tomēr iešanai uz baznīcu vienmēr atrodas kādas atrunas. Kā saka - grib, bet nedara. Pēc šīs Mises es sajutu ļoti lielu mieru, dziļu piepildījumu, vieglumu. Miers, protams, ir pēc katras Mises, bet šoreiz tas bija kaut kas ļoti dziļš. Izgāju no Mises un teicu: viss piepildīts, ne uz kādu Lietuvu vairs nebraukšu, nekur vairs nav jāskrien (nākošās nedēļas nogalē bija plānots braukt uz Lietuvu, lai piedalītos harizmātiskās rekolekcijās).

Es pat neapjautu, kādu dāvanu man Dievs ir sagatavojis. Uzreiz tajā pašā svētdienā pēc dievkalpojuma man piezvanīja draudzes locekle un jautāja, kur dzīvo mani vecāki, jo priesteris grib iebraukt un apciemot viņus

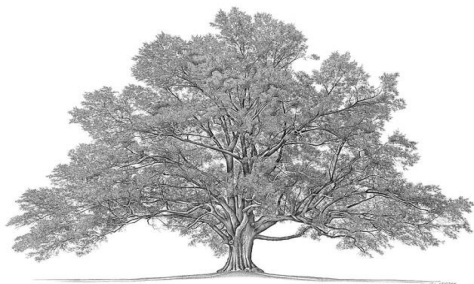
(priesterim svētdienās ir vairāki dievkalpojumi apkārtējās draudzēs, uz kuriem viņu ved draudzes locekļi). Parasti priesteris uz mājām tiek uzaicināts, bet tagad man vienkārši paziņoja – brauksim uz to pusi, gribam apciemot. Gribu piebilst, ka tā nav pirmā reize, kad priesteris tur brauc garām, bet šāds piedāvājums vēl nebija bijis. Tas man atgādināja vietu no Lūkasa evaņģēlija, kur Jēzus teica Zahejam: „Šodien Man jāiegriežas tavā namā!” Piezvanīju vecākiem un pabrīdināju, jo biju satraukusies, vai viņi piekritīs šim apciemojumam. Lai arī tajā brīdī viņi tā kā centās aizbildināties ar visādiem darbiem, bet kad nāca vakars mans tēvs jau zvanīja un teica: „Kur ir priesteris, mamma ir izcepusi pankūkas, mēs gaidām!” Un tā tanī vakarā vecāku mājās ar prieku tika uzņemts priesteris. Lai arī priesteris bija noguris no daudzajiem dievkalpojumiem draudzēs, bet tomēr īsās kopīgās lūgšanas pie galda un sarunas manos vecākos izraisīja lielu pateicību un prieku par to, ka priesteris ir iegriezies viņu mājās. Dzirdēju kā, priesterim prombraucot, mans tēvs teica: „Paldies, ka nebijāt lepni un ieobraucāt.” Saprotu, ka šai vizītei nav racionāla izskaid-

rojuma, bet ticu, ka tā ir liela Dieva labvēlības zīme ar mūžības nozīmi. Lai arī mēs, cilvēki, esam kūtri, tomēr Dievs mūs neatstāj un, ja mēs lūdzam par savējiem, Viņš ir tas, kurš pirmais nāk pie mums.

Un vēl – pēc nepilna mēneša dēls baidināja savu meiteni un drīzumā viņi gatavosies laulībām.

Paldies Dievam par Viņa svētību manai ģimenei.

*Ar pateicību Jēzum,
Ērika*

Ģimenes ciltskoka dziedināšanas Sv. Mise nebija pirmā reize mūsu ģimenei, kad meklējām savas dzimtas saknes, iedziļinoties mūsu senču sāpēs un priekos, apzvanot un iztaujājot savus vecākus un vecākos radniekus, kuri var kaut ko pastāstīt par senāku dzimtas vēsturi.

Iepriekšējās dzimtas koka sastādīšanas reizēs radnieki visu neatklāja. Mūsu abu dzimtās izrādījās daudz „skeletu skapi”. Atklājās daudzi robi: Ir tādi grēki, kurus senči ir paņēmuši līdzi - nenožēlojuši, noklusējuši. Daudz abortēto mazuļu, daudz kara laikā pazudušo, kā arī noslepavoto radnieku. Protams, ļoti dau-

dzi ir gaiši cilvēki, ar darba tikumu un daudziem bērniem. Paradoksāls atklājums: ar katru paaudzi arvien mazāk piedzimušo bērnu un praktiski neviena kristieša (vārda dziļākajā nozīmē).

RIČARDS: Šajā trešajā reizē, kad no jauna izmeklēju savu ciltskoku, Dievs deva svētību „aizrakties” līdz kāda lāsta sākumam. Tie bija četras paaudzes veci notikumi. Kad vecvectēvs jau bija saderināts un uzsaukts baznīcā, viņš satika manu vecvecmāmiņu. Tas arī bija par iemeslu, lai ieļautu „cietušos”.

ANDRA: No mana tēva puses ir ļoti smags ciltskoks. Vīrieši mana tēva dzimtā sirgst ar alkoholismu un dzīves apraujas pāragri un nedabīgā nāvē. Esmu vienīgā praktizējošā kristiete vismaz pēdējās trīs paaudzēs un mans uzdevums ir par visiem lūgties un sakārtot lietas Dieva priekšā, jo vismaz divās pēdējās paaudzēs mirušie radnieki nav izvadīti ar priesteri, nav par viņiem lūgts un nav svinētas sv. Mises. Iespējams, ka tēva dzimtas vīriešu nelai mes sākas no vecvectēva, kurš Latvijā bija vagars, vācietis pēc tautības. Ņemot vērā mūsu tautas smago vēsturi un vagaru laikus, pieļauju, ka tas varētu būt par lāstu iemeslu.

Visu par saviem senčiem mēs nekad neuzzināsim. Un tas nav arī mūsu pašmērķis. Par senčiem mēs lūdzamies, lūdzam viņu vietā piedošanu. Un, protams, sirdī nav ne dusmu, ne rūgtuma pret mūžībā aizgājušajiem. Neviena mēs neesam bez grēka, lai

mestu akmeni. Kungs Jēzus ar savām Jēra asinīm mūs ir dārgi atpircis un mēs saņemam piedošanu gan sev, gan senčiem. Kādēļ mēs atkārtoti veidojam ciltskoku? Tādēļ, ka tikai Dievam ir zināms, par kurām dvēselēm vēl jālūdzas, un tādēļ, ka mums ir bērni, par kuriem mēs nesam atbildību.

Braucot uz ciltskoka dziedināšanas Misi, tuvojoties baznīcai, mūs pār-

ņēma savādas sajūtas, tāds kā nelaums, straujas sirdsklauves un baiļu sajūta, bet mēs lūdzām Dievu, lai Viņš mūs sargā un mums palīdz. Šīs sajūtas pārgāja tikai sākoties Sv. Misei. Ar īpašu atvieglojuma sajūtu un mieru, ar prieku sirdī mēs devāmies mājup. Un ticam, ka Dievs ir piedēvis daudzām dvēselēm. Amen.

Ričards un Andra

GRŪTĪBAS LŪGŠANĀ UN TO PĀRYARĒŠANA

Izkraidība

Pārdomāsim vispirms dažus ***izklaidības iemeslus***.

Apkārt mums: laika apstākļi, trokšņi, augsta temperatūra, nevēdināta telpa.

Mūsos: organiski ierobežojumi, fizioloģiski (slimības, nogurums, bioloģiskie ritmi), emocionāli (kaut kas mūs absorbē, moka, neliek mieru, kaitina, sāp, piepilda ar bailēm utt.)

Garīgi: Dieva šķīstošā darbība, šķēršļi izrietoši no ļaunā gara.

Vērts ir pievērst uzmanību **dzīves veidam**, un tajā:

- rūpēties par pietiekošu miegu un atpūtu,
- ievērot mēru ēšanā,
- izvairīties no nesakārtota dzīves veida, pārlieka aktīvisma, drudžainas steigas (pievērst uzmanību uz to, ka ir par daudz nodarbošanos un stimulu, noguruma, haosu),
- dzīvot saskaņā ar plānu.

Atcerēsimies, ka nelabprātīgas izklaidības nav vaina. Nepasliktināsim

situāciju uztraucoties par tām.

Šādos brīžos palīdzēt var **īsas lūgšanas** – kā bultas (šautru lūgšanas), kas pāršķel izklaidības tumšo mākonī, piem., „Kungs Jēzu, glāb!”, „Kungs apžēlojies par mani!”, „Jēzu es uzticos Tev!”, „Paldies Tev, Tēvs!”, „Svētais Gars vadi mani!” utt.

Vēl jo vairāk, ja kaut ko svarīgu atcerēsimies lūgšanas laikā, tad varam īsi to pierakstīt un pārstāt par to domāt. Varam lūgšanu pierakstīt vēstules veidā, varam **izklaidības objektu pārvērst par lūgšanu**.

Garastāvokļa trūkums

Ir cilvēki, kas saka: „Man nav garastāvoklis, lai lūgtos” un tā vietā, lai lūgtos, viņi gaida uz garastāvokli. Ir tādi, kuri gaida gadiem, arvien vairāk garīgi atdzīstot.

Mūsu psihiskais stāvoklis, bieži vien ir garīgā stāvokļa rezultāts. Cik bieži gan slikta garastāvokļa iemesls ir grēks (piem., nepaklausība, mīlestības, uzticības, piedošanas, nolaidī-

bas lūgšanā trūkums utt.). Ja tādas situācijas brīdī aizvien atliekam lūgšanu, tad ieejam apmātajā lokā. Jo mazāk vērsamies pie Dieva, jo vairāk mēs vājinām saites ar Kungu un caur to garastāvoklis ir vēl sliktāks. Bet tieši tad, lūgšana, atgriešanās, grēku izsūdzēšana, Svētie Sakramenti, Dieva Vārds man ir vēl vairāk vajadzīgi. Nobriedušam kristietim attiecības ar Dievu nav atkarīgas no garastāvokļa. **Jo sliktāks ir mūsu iekšējais stāvoklis, jo vairāk mums ir vajadzīga lūgšana.** Vajag atšķirt dvēseles vēsumu no dvēseles sausuma. Dvēseles vēsums ir tad, kad atdziest mūsu mīlestība uz Dievu. **Dvēseles sausums** ir tad, kad vēlamies lūgties, mēģinām lūgties, bet neatrodam lūgšanā prieku. Garīgajā dzīvē ir dažādi periodi. Tā kā diena un nakts, tā ir iepriecinājuma un pārbaudījuma laiks (dvēseles sausums, tuksnesis, šķīstīšana). Iepriecinājuma laikā ir viegli lūgties, lūgšana šajā laikā nes daudz prieka; prāts atrod daudz gaismas, bet sako-

pošanās nāk viegli. Pārbaudījuma laikā lūgties, sakopoties ir grūti, trūkst žēlastības, kuru var sajust, prāts ir iegremdēts tumsībā. Dievs savā ģeniālajā vadībā tiešām zina, ko dara. Patiecoties pārbaudījumam mēs varam mācīties tai skaitā arī pašai dziedībai (kad izturam neskatoties uz iepriecinājumu trūkumu), pašāvēību uz Dievu (jo atklājam, ka viss ir atkarīgs no Viņa), pazemību (atklājam, cik vāji mēs esam), izturību (kad neskatoties uz visām grūtībām, mēs turpinām lūgties).

Dvēseles sausuma laikā ir jāatceras, ka nedrīkst izvērtēt savu lūgšanu. Atcerēsimies – mūsu būtības vissvarīgākā daļa nav tas, ko mēs varam sajust! Vajag izturēt, kaut vai liktos, ka tērējam laiku. Kad mums ir kārdinājums, lai saīsinātu lūgšanu, sv. Ignācijs no Lojolas iesaka, to mazliet pagarināt, lai ar to uzvarētu kārdinātāju. Tādēļ nepadosimies mazdūšībai, bet izturēsim lūgšanā un Dievs noteikti spēs novērtēt un atalgot mūsu uzticību.

KBK 2731

Cita veida grūtības, ar ko īpaši sastopas tie, kas patiešām grib lūgties, ir dvēseles sausums. To piedzīvo lūgšanas laikā, kad sirdij tiek atņemta spēja „izgaršot” domas, atmiņas, izjūtas, pat garīgās. Tas ir brīdis, kad paliek vien tīra ticība, kas uzticīgi turas pie Jēzus Ģetsemanē, kā arī krusta un kapa tuvumā. „Ja kviešu grauds (...) nomirs, tas dos daudz augļu” (Jņ 12,24). Ja dvēseles sausumu izraisa tas, ka trūkst

sakņu, jo vārds ir kritis uz akmens, tad cīņa ir saistīta ar atgriešanos (sal. Lk 8,6.13).

KBK 2733

Cita kārdināšana, kurai durvis atver pašpalāvība, ir acēdija jeb grūt-sirdība. Garīgie tēvi ar to saprot zināmu depresijas veidu, kuru izraisa askēzes atslābums, modrības zaudēšana un sirds bezrūpība. „Gars gan ir modrs, bet miesa vāja” (Mt 26,41). Jo augstāk kāds kāpj, jo zemāk krīt. Mokošs gara kritiens ir pašpalāvības sekas. Pazemīgs cilvēks nav pārsteigts par savu postu, tas viņu ved uz vēl lielāku palāvību, stingrāku noturību.

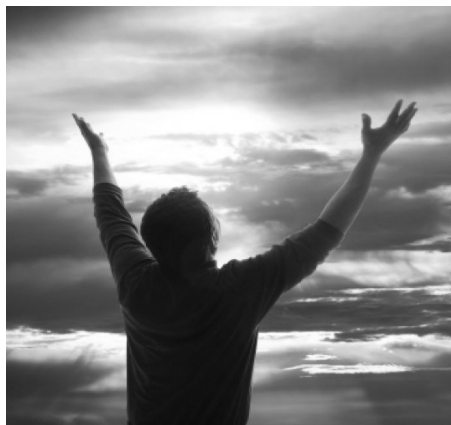
Kompromiss ar grēku

Pat mazi grēki (mūsu izpratnē) var mūs aizvērt uz Dieva darbību, ja tos neņemam vērā un nevēlamies tos atnest.

Tādēļ svarīgi ir, lai mēs pēc iespējas ātrāk lūgtu piedošanu Dievam par mūsu pārkāpumiem un godīgi vēlētos laboties. Lūdzot piedošanu Dievam ir vajadzīgs, lai mēs uzticētos Viņa bezgalīgajai žēlsirdībai, lai mēs ticētu Dieva piedošanai. Ja sirdsapziņa mums kaut ko pārmet, vajag apstāties un tieši šajā lietā lūgt piedošanu Dievam. Protams smags grēks pieprasa, lai bez lūgšanas, nožēlas sekotu sakramentāla tikšanās ar piedodošo Dievu. Vismaz reizi dienā vajag izmeklēt sirdsapziņu, piem., pēc sv. Ignācija metodes.

Laika trūkums lūgšanai

Vispārīga problēma ir laika trū-

kums. Mēs dzīvojam nemitīgā steigā. Dienas laikā, kura ir pilna ar darbiem, lietām, problēmām un strešiem ir grūti atrast laiku uz mierīgu, brīvu no spriedzes, tikšanos ar Dievu.

Uzlūkosim iemīļējušos pārus. Cik daudz laika viņi var pavadīt kopā. Ja puisis mīl meiteni, tad vēlas pavadīt laiku viņas sabiedrībā, sarunāties ar viņu, ieklausīties viņas balsī, skatīties viņai acīs. Kas mīl, tas nežēlo laiku priekš mīļotās personas.

Dievs neļausies, lai mēs Viņu apsteigtu devībā. Laiks, kas ir veltīts lūgšanai, nav zaudēts laiks. Cik daudz laika mēs zaudējam caur slinkošanu, nogurumu, koncentrēšanās spējas trūkumu, emocionālām problēmām, haotiskumu un nevīžību. Lūgšana veicina atvērtību uz žēlastību bagātību. Jo vairāk cilvēks atdošas Svētā Gara vadībai, jo vairāk ir spējīgs izdarīt. Laiks, kas tiek veltīts lūgšanai atmaksājas daudzkārtīgi. Katru dienu vajag sev rezervēt laiku, lai satiktos ar Dievu, ieplānot to, tāpat kā mēs plānojam daudzas citas

svarīgas tikšanās reizes vai nodarbbas. Bet Dievs taču ir vissvarīgākais un vissvarīgākais dienas punkts ir laiks pavadīts viens pret vienu ar Dievu. Izņemot ārkārtējas situācijas (ugunsgrēka dzēšana u.c.) mums nevajadzētu atteikties no šī laika. Noderīgi ir arī tas, ka ejam gulēt

laicīgi un bez svarīgas vajadzības ilgi nesēžam. Jo ir paruna, ka žēlastība tiek būvēta uz dabas – kas ir izguļusies.

*fragments no grāmatas „Garīgās
Izaugsmes Rokasgrāmata” 1 sēj.,*

Magdalenka 2009

tulkoja no poļu val. Marika

SLAVĒŠANAS KONFERENCE AUGSBURGĀ, VĀCIJĀ

Augusta beigās teoloģijas doktors Johanness Hartls viesojās Rīgā, kur vadīja rekolekcijas par cilvēka identitāti Dievā. Augsburgā viņš ir nodibinājis lūgšanu namu, kur slavēšana un adorācija notiek gandrīz simts stundas nedēļā. J. Hartla liecības un dedzība, sludinot evaņģēlija patiesības, uzrunāja daudzus klausītājus. Janvāra sākumā, no 4. – 7. janvārim, Augsburgā, Vācijā Johanness Hartls rīkoja starptautisku slavēšanas konferenci, kurā piedalījās gandrīz tūkstoši kristieši. Daudzi dalībnieki bija no Vācijas, bet liela daļa bija mērojusi tālu ceļu no Polijas, Rumānijas, Ungārijas, kā arī no Latvijas. Mūsu tālais ceļš bija kā svētceļojums, kurā varējām sagatavoties tām žēlastībām, ko Kungs katram no mums bija sagatavojis. Konferences nosaukums bija „Mehr”, kas tulkojumā nozīmē „vairāk”. Izvēlētais moto bija tieši šāds, jo vienmēr ir kaut kas vairāk, ko Dievs vēlas dāvēt katram, kas Viņu meklē. Šajās dienās Dieva klātbūtni ļāva piedzīvot lekcijas, aktīva iesaistīšanās darba grupās un personīgā lūgšana un kopīga slavē-

šana. Tā kā mēs bijām no dažādām valstīm, tad šī slavēšana ļāva apjaust to, cik esam atšķirīgi, bet tajā pašā laikā vienoti Kristū. „Lai Tevi, Dievs, slavē tautas, lai Tevi slavē visas tautas!” (Ps 67, 4) Slavējot Dievu, mēs lūdzām par Eiropas garīgo atmodu un piedošanu par tautu savstarpējiem pāridarījumiem pagātnē un vienai konfesijai pret otru. Tas bija laiks izlīgšanai un piedošanai tautu starpā. Vienotība rodas tad, kad mēs priecājamies par citiem un pārstājam viņus nosodīt par atšķirībām.

J. Hartls konferences dalībniekus aicināja gada laikā izlasīt Bībeli, uzsverot, ka tas ir ļoti nepieciešams savas ticības stiprināšanai un tās dziļākai izpratnei. Šobrīd Dieva Vārds tiek atmests un pārveidots, jo it kā neatbilst mūsdienām, taču to ir svarīgi izprast un iekļaut savā ikdienas lūgšanu dzīvē. „Mana sirds turas pie Tava vārda: „Meklējiet Manu vaigu!” Es meklēju, Kungs, Tavu vaigu.” (Ps 27, 8)

Ieva

SAGATAVOŠANĀS GANDARĪŠANAS SAKRAMENTAM

Lūgšana pirms grēksūdzes

Debesu Tēvs, Tu pazīsti mani līdz sirds dziļumiem – Tu zini katru manas dzīves mirkli.

Tu radīji mani, lai es dzīvotu ar Tevi mūžībā.

Es bieži par to aizmirstu, jo esmu vājš un nepastāvīgs.

Es tik viegli sevi balinu (padaru bal-tu) un attaisnoju.

Ak, Dievs, ļauj man sevi redzēt tā, kā Tu mani redzi.

Lai es neizvairoties varētu izvērtēt savus nodomus, pēc kuriem es vados dzīvē.

Apgaismo mani, Dievs, lai es atpazītu savus grēkus,

ar kuriem sagrēkoju pret Tevi un saviem tuvākajiem.

Lai man pietiktu drosmes atzīt to, ka es slikti rīkojos,

ka man ir vajadzīgas izmaiņas: rīcībā, domāšanā un atgriešanās veidā.

Kungs, dod man, lūdzu, patiesas nožēlas un labošanās žēlastību,

lai es varētu piedzīvot Tavas piedošanas prieku.

Lai Tava žēlsirdība, Dievs, izārstē manas brūces

un stiprina manu gribu, lai tā spētu pildīt Tavu gribu.

SIRDSAPZIŅAS IZMEKLĒŠANA

- Kad pēdējo reizi biju pie grēksūdzes?
- Vai gandarījumu izpildīju?
- Vai es izlaboju nodarīto ļaunumu Dievam un tuvākajiem?
- Vai pieliku pūles, lai atbrīvotos no

savām vajībām, netikumiem un atkarībām?

Izvērtējot savu rīcību, nostāsimies Dieva Vaiga priekšā un atbildēsim sev uz sekojošiem jautājumiem:

Pirmais un augstākais bauslis sa-ka:

*Tevis būs mīlēt Kungu, savu Dievu,
ar visu savu sirdi,
ar visu savu dvēseli
un ar visu savu prātu.*

Vai es lūdzos no rīta un vakaros?

Vai tā bija patiesa manas sirds saruna ar Dievu, vai tikai vienkārša formalitāte, rutīna?

Vai es meklēju pie Dieva padomu, palīdzību ciešanās un kārdinājumos?

Vai es domāju par to, kāda ir attiecība uz mani Dieva griba?

Vai es piedalos Sv. Misē svētdienās un svētku dienās un vai es rūpējos par to, lai tajā piedalītos visi mani mājnieki?

Vai es saviem tuvākajiem piedāvāju lūgties kopīgi?

Vai es svētdienās nedaru nevajadzīgus darbus?

Vai es atklāti apliecinu savu ticību, piedaloties svētdienas Sv. Misēs, publiskās procesijās un tad, kad man par to jautā?

Vai materiāli atbalstu draudzes darbību? Vai interesējos par tās vajadzībām?

Vai neizvairos no piedalīšanās darbos, kas saistīti ar draudzi un tās labā? Vai savu iespēju robežās pie-

dalos lūgšanu grupās; grupās, kas rūpējas par bērnu un jauniešu katehizāciju? Vai atbalstu labdarības darbus, kas palīdz nabagiem; cilvēkiem, kas atrodas grūtos apstākļos?

Vai cenšos iepazīt Baznīcas mācību caur atbilstošas literatūras lasīšanu; ņemot dalību rekolekcijās; piedaloties kādās grupās? Vai es mudinu uz to sev tuvus cilvēkus un bērnus?

Vai es atsakos no horoskopiem, tarota kārtīm, zīlēšanas, maģijas, visāda veida okultisma un spiritisma (jogas, transcendentālās meditācijas, austrumu medicīnas, homeopātiskām zālēm), idejām, ko sludina sekto pārstāvji, un esmu modrs par to, lai mani tuvinieki tur neiesaistītos?

Vai lasu sistemātiski katoļu presi, klausos katoļu radio raidījumus un skatos katoļu televīzijas programmas?

Vai oponēju, kad tiek zaimots Dievs un netaisnīgi kritizēta Baznīca?

Otrais vissvarīgākais bauslis saka:

Tev būs mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu.

Mīliet viens otru, tā kā Es jūs esmu iemīlējis. (sal. Jņ 13, 34)

Kas saka, ka mīl Dievu, bet savu tuvāko neieredz, ir melis. (sal. 1Jņ 4, 20)

Vai es cienu savus vecākus? Vai es viņus neaizvainoju, neignorēju, vai es rūpējos par viņu vajadzībām? Vai es par viņiem lūdzu?

Vai es bērniem nerādu sliktu piemēru (lādēšanās, pārmērīga alkohola lietošana, nepiedienīgi jokī, vardarbība, pārāk daudz laika pavadīšana televizora priekšā)? Vai es rūpējos par bērniem, audzinot tos tā, lai viņi cienītu paši sevi un citus? Vai es zinu, kādas filmas viņi skatās? Kādas grāmatas un žurnālus viņi lasa? Ar ko kopā viņi pavadā laiku? Ko viņi dara ar saņemto naudu? Kur pavadā brīvo laiku? Vai es neesmu pārāk pielaidīgs attiecībā uz viņu morālajiem pārkāpumiem (slinkumu, patmīlību, tuvāko ignorēšanu, vardarbību, zagšanu, žūpošanu)?

Vai es interesējos par bērnu uzvedību skolā, vai prasu no viņiem cieņu pret skolotājiem, mājasdarbu izpildīšanu?

Vai es par daudz nejaucos iekšā pieaugušo bērnu ģimenes dzīvē, izraisot konfliktus? Vai dzīvoju satiecībā ar brāļiem un māsām, radiniekiem un kolēģiem, skolā un darbā?

Vai es labvēlīgi attiecos pret kaimiņiem un darba kolēģiem? Vai manī nav pretenziju un aizvainojumu pret viņiem?

Vai es neapskaužu viņu panākumus, neatribjos, neizraisu nesaprašanos?

Vai uzcītīgi pildu savus pienākumus darbā? Vai neaizturu vai nesamazinu pienākošos samaksu par darbu?

Vai nekaitēju savai veselībai smēķējot un lietojot alkoholu?

Vai es netērēju savu naudu azarta spēlēs (loterijas, kāršu spēles)?

Vai es nevadīju mašīnu alkohola

reibumā vai ar pārāk lielu ātrumu?
Vai es lietoju narkotikas vai tās pie-
gādāju citiem cilvēkiem?

Vai es kādam esmu iesitis vai piekā-
vis?

Vai es izvairos no nepiedienīgas sa-
biedrības?

Vai es neesmu bijis par iemeslu sa-
vas vai citas ģimenes sašķelšanai?

Vai esmu tīrs domās un vēlmēs? Vai
es neskatos pornogrāfiskas filmas,
vai es nepērku tādas žurnālus? Vai
es netīksminos par nepiedienīgām
sarunām, jokiem?

Vai nepārkāpu laulību?

Vai cienīju ieņemto dzīvību? Vai
neesmu izdarījusi abortu vai citus
pierunājusi to izdarīt?

Vai es neesmu piesavinājies svešu
 mantu, publisku īpašumu, vai nees-
mu to bezrūpīgi bojājis? Vai es nees-
mu piekritis pieņemt kukuli? Vai es
atdodu parādus, to, ko esmu aizņē-
mies? Vai es neesmu mantkārīgs un
augstprātīgs? Vai es sevi nestādu
augstāk par citiem? Vai es nevēlos
vienmēr palikt pie sava un lai visi
pievērstu uzmanību tikai man? Vai
es protu piedot; vai es esmu sapro-
tošs un pacietīgs; vai es protu pie-
kāpties un citiem pakalpot?

Vai es palīdzu ikdienas mājas dar-
bos?

Vai es neizvairos no atbildības par
vietējo vai tautas dzīvi?

Vai es neesmu balsojis par politis-
kā m frakcijām un cilvēkiem, kuru
programmas neatbilst katoliskajai
mācībai?

Vai es ievēroju mērenību ēdienrei-

zēs? Vai es nepērku pārāk dārgas un
nevajadzīgas lietas? Vai es neatsaku
cilvēkiem, kas lūdz pēc palīdzības?
Vai es palīdzu citiem, īpaši maniem
radniekiem? Vai es, savu spēju ro-
bežās, atbalstu tos, kas ir nonākuši
grūtībās, īpaši: vecus ļaudis, atrait-
nes, bāreņus, daudz bērnu ģimenes,
bezpajumtniekus, slimos, tos, kam
vajadzīga ārstēšanās, vai kataklizmu
upurus?

Vai es nemeloju un vai melu dēļ nav
radies kāds zaudējums?

Vai es neesmu runājis sliktu par ci-
tiem, nenomelnoju viņus un nemetu
aizdomu ēnu uz viņiem? Vai es ne-
esmu apskaudis citus par viņu veik-
smi?

Vai es esmu turējis dotos solījumus?
Vai man pietika drosmes aizsargāt
taisnību?

Vai es mēģināju attaisnot viedokli,
kas varētu citiem kaitēt?

Vai es neesmu izplatījis nepārbaudī-
tas baumas?

Vai es piektdienās atturējos no gaļas
ēdieniem?

Vai es Pelnu Trešdienā un Lielajā
Piektdienā ievēroju stingro gavēni?

Vai manī ir patiesa vēlme mainīt
savu dzīvi, vai tikai vēlme saņemt
grēku piedošanu? Kāda ir mana gal-
venā vājība?

GRĒKU NOŽĒLA

Dievs, mans Tēvs – Tavas mīlestī-
bas uz mani skarts, es nožēloju par
savu nesavaldību.

Dievs esi žēlīgs man grēciniekam,
kas no visas sirds nožēlo.

Dievs, kaut es Tevi nevaru saprast,
tomēr mīlu pāri visam. Pāri visam,
kas ir radīts, jo Tu esi Nebeidza-
mais Labums.

GRĒKSŪDZE

*Grēksūdzi iesākam ar krusta zīmi
un vārdiem:*

Lai top slavēts Jēzus Kristus!

**Pēdējo reizi biju pie grēksūdzes
...**

**Vislabo Dievu esmu apvainojis ar
šādiem grēkiem:**

.....

Pēc grēku izsūdzēšanas sakām:

**Vairāk grēku neatceros, visus sa-
vus grēkus nožēloju, apņemos la-
boties un lūdzu grēku piedošanu.**

*Gaidot priesteri izsakām pār mums
grēku piedošanas formulu, lūdza-
mies šādiem vārdiem:*

**Dievs, esi man grēciniekam žēlīgs!
vai: Dievs, apžēlojies par mani sa-
vā lielajā žēlsirdībā!**

Draudzes aktivitātes

Lielā Gavēņa laikā:

Rūgtās asaras - pirmdienās (poļu
val.), **otrdienās, trešdienās** 17:30

Krusta ceļš - ceturtdienās (poļu
val.) **un piektdienās** 17:00

LIELĀ GAVĒŅA REKOLEKCI- JAS – 24., 25., 26. UN 27. MARTS.

*Vada mariāņu tēvs no Ukrainas
Jans Beļeckis.*

24. MARTS: Sākums plkst. 18:00
ar Svēto Misi.

25. un 26. MARTS: Svētās Mises
plkst.: **8:00, 11:00 un 18:00**

25.martā pēc Sv. Mises plkst. 18:00
būs aizlūgšanas.

27. MARTS – svētdiena,
Svētās Mises plkst.: **8:00** (poļu val.,
rekolekciju uzruna), **9:00**
(rekolekciju uzruna), **11:00**
(rekolekciju uzruna) un **18:00** (sv.
Mise ģimenēm un bērniem).

Liturgiskais kalendārs

♦ **19.marts**, sestdiena – **Sv. Jāzepa,**
Vissvētākās Jaunavas Marijas
Līgavaīņa, lielie svētki, šie ir ob-
ligāti svinamie Baznīcas svētki.
Svētās Mises: 8:00; 11:00 un
18:00.

♦ **25.marts** –piektdiena - **Kunga**
Pasludināšanas lielie svētki. Svē-

tās Mises: 8:00; 11:00 un 18:00
(Nedzimušo bērnu garīgās adop-
cijas solījumu salikšanu)

♦ **17.aprīlis**, svētdiena – **Palmu jeb**
Kunga ciešanu svētdiena. Svētās
Mises: 8:00, 9:00, 11:00 un
18:00. (palmu jeb pūpolzaru pa-
svētīšana)

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

Pēc Sv. Mises plkst. 9:00 līdz 18:00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

Pēc Sv. Mises no 9:00 līdz 10:00,

Otrdienās un piektdienās:

30 min. pēc Sv. Mises 18:00

Baznīca atvērta:

Pirmdienās, trešdienās, ceturtdienās:

7:00 – 9:00 un 16:30 – 18:45;

otrdienās un piektdienās:

7:00 – 9:00 un 16:30 – 19:15;

svētdienās: 6:30 – 19:00;

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: 7:00 – 12:30 un 16:30 – 19:00.

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tālr.: **6 761 36 30**; mob.: **2 707 46 76**

Draudzes mājas lapa:

www.catholic.lv/alberta

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz ceturtdienai no plkst.
9:00 līdz 12:00 un no **14:00 līdz 17:00**
piektdienās no plkst. **14:00 līdz 17:00**

**Svētdienās, valsts un obligāti svinamo
Baznīcas svētku dienās: slēgta.**

Prāvests: Krišjānis Dambergs OFMCap,
e-pasts: br.krisjanis@gmail.com
tālr.: **2 677 56 79**;

t.Aldis Ziemelis OFMCap,
tālr.: **2 682 17 74**

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz sestdienai:

8:00 latviešu valodā

18:00 latviešu valodā

Svētdienās:

8:00 poļu valodā

9:00 latviešu valodā

11:00 (Summa) latviešu valodā

18:00 latviešu valodā (ar ģimenēm un bērniem)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00 latviešu valodā

11:00 (Summa) latviešu valodā

18:00 latviešu valodā

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis

Teksta salicēja: Marika Lotaņuka

Maketētāja: Jevgeņija Gaiķena

Teksta korektore: Ruta Vinkele

Izdevums ir par ziedojumiem!

*ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM*

